

ζύγου της. ῥιφθεις κατά γῆς ὁ ἔνοχος ἔμειλε νὰ ὑποστῆ τὴν ποινήν τοῦ ἐγκλήματός του, ὅτε τῷ ἐπῆλθεν ἡ σωτήριος ἔμπνευσις τοῦ νὰ συλλάβῃ τὸν πόδα τῆς γυναικὸς φωνάζων, «Ἐπικαλοῦμαι τὴν ὑποστήριξίν σου, τὴν προστασίαν σου». Ἡ χῆρα τὸν ἐκάλυψε διὰ τοῦ πέπλου της, παρευθὺς δὲ τὰ ἐγχειρίδια κατεδιβάσθησαν ὡς ἐκ μαγείας.

Ἐκτὸς τῶν μερικῶν τούτων περιπτώσεων ὁ Καβίλος καὶ ὁ ὄρεινός κάτοικος τοῦ Καυκάσου φέρονται ἀνιλεῶς ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ νόμου τοῦ αἵματος. Ὁ Καυκασιανὸς ἀναπτύσσει ἰσχυρογνωμοσύνην θηριώδη. Παρ' αὐτῷ τὸ μῖσος μεταξὺ Μουσουλμάνου καὶ Χριστιανοῦ ἔχει φοβερὰς διαστάσεις. Ἐπὶ τοῦ τάφου ἐκάστου ἀδελφοῦ φρονεθέντος ὑπὸ Χριστιανοῦ, ὁ Μουσουλμάνος θέτει σημεῖόν τι, ὅπερ δὲν ἀποσπᾷ εἰμὴ μόνον ἀφοῦ ἐκδικήσῃ τὸν θάνατον τούτου διὰ τοῦ φόνου ἐχθροῦ τινος. Πόσοι ῥῶσσοι ἐσφάγησαν ὡς ἐκ τοῦ τοιούτου φανατισμοῦ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ παρόντος αἰῶνος.

Ὅτε δὲ αἰσθανθῆ ἑαυτὸν προσβεβλημένον ἐν τῷ οἰκογενειακῷ του φίλτρῳ, ὅτε ἐκ τῶν οἰκείων τού τις φανευθῆ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, τότε δὴ τότε ἡ ὀργή του ὑπερχειλίζει. Καταλαμβάνεται οὕτως εἰπεῖν ὑπὸ παραφροσύνης. Εἶνε ἄγριον θηρίον, τίγρις αἰμοχαρής, διψῶσα αἵματος μέχρι χορτασμοῦ.

Θ. Γ. Γ.

ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

Ἦς δεῖγμα τῆς τροπικῆς τῶν Ἀσιανῶν γλώσσης παρατίθεμεν, κατὰ τὴν εἰς τὸ Γαλλικὸν μετάφρασιν τοῦ Περτουζιέ, τὸ ἐπόμενον τουρκικὸν ἐπιτύμβιον, ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Τούρκου ναύαρχου Κιουτσουκ-Χουσεῖν-πασσᾶ :

«Ο ΘΕΟΣ ΜΟΝΟΣ ΕΙΝΕ ΑΙΩΝΙΟΣ.

Τὸ πηδάλιον τῆς δλκάδος τῆς ψυχῆς του διευθύνθη ὑπὸ τοῦ βραχίονος τοῦ Θεοῦ, τοῦ κοινοῦ ἡμῶν κυβερνήτου, πρὸς τὴν θάλασσαν τοῦ ἄλλου κόσμου. Τὸ πλοῖον τοῦ σώματος τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ἐξόχου τὴν ἰκανότητα, διεκρίνετο ἐν τῷ Τερσ-χανέ, καθὼς ὁ φακὸς εἰς τὴν παρεῖαν νεάνιδος. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους ὁ ἀνεμος τῆς τύχης, διαρρήξας τὰ ἱστία καὶ συντρίψας τὸ πλοῖον, κατεπόντισεν αὐτὸ εἰς τὸν ὠκεανὸν τῆς θείας ἀγαθωσύνης. Τότε ἤκουσε τὴν ἐξῆς προσταγὴν. «Ἐπᾶνελθε πρὸς με» προσταγὴν, τὴν ὁποίαν ὁ Παντοδύναμος ἀπευθύνει πρὸς πάντας, ὅσοι διήγαγον ἐδῶ κάτω βίον ἀνεπιλήπτον· καὶ διευθύνθη μετ' ἄκρας χαρᾶς πρὸς τὰς οὐρανίους σκηνάς. Διαβάτα, ἀποστομάτισον τὸν πρῶτον στίχον τοῦ Κοιρανῶν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ Χουσεῖν-πασσᾶ. Μάθε δὲ προσέτι ὅτι ποιητῆς τοῦ ἐπιτύμβιου τούτου εἶνε ὁ Βασσίφ, ὅστις εὔχεται ὡς ὁ Παράδεισος νὰ ἦνε ἡ αἰωνία του κατοικία».

Τῷ 1878 ἐφρονεῖθησαν ἐν Ἰνδίας 22,881 θηρία.

ΤΙ ΚΟΣΤΙΖΕΙ ΕΝ ΘΩΡΗΚΤΩ

Ἐσχάτως ἐν Τουλῶν καθειλήκυσθη τὸ θωρηκτὸν «Ναύαρχος Duperré». Τὸ πλοῖον τούτου εἶνε τὸ μεγαλύτερον τῶν γαλλικῶν πολεμικῶν πλοίων. Τὸ σκάφος αὐτοῦ ἐκόστισε 5,900,000 φράγκα, ὁ θώραξ φρ. 4,800,000 καὶ ἡ μηχανὴ (6,000 ἵππων) φρ. 2,150,000, ἤτοι φρ. 12, 858,000.

Ἐν εἰς τὸ ἀνωτέρω ποσὸν προστεθῆ ἡ δαπάνη τῶν ἱστῶν, τῶν πυροβόλων καὶ τῆς ἐν γένει ἐξαρτίσεως τοῦ πλοίου, ὁ «Ναύαρχος Duperré» θὰ κοστίσῃ περὶ τὰ 20 ἑκατομμύρια φράγκων, ἤτοι τὸ ἡμισυ τοῦ ἐτήσιου προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

**Π

ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΔΕΙΠΝΟΥ

Κατ' αὐτὰς ἐξεδόθησαν αἱ ἐξ Ἀλγερίας ἐντυπώσεις γάλλου τινος περιηγητοῦ (κ. de Fontaines), ἀνδρὸς εὐφροεστάτου καὶ ὀξυνουστάτου. Ἐξ αὐτῶν ἀποσπῶμεν τὴν νοστιμιωτάτην ἱστορίαν τοῦ δειπνοῦ μαραβούτου τινός, ἱερέως Μωαμεθανοῦ.

Ὁ Μαραβούτης οὗτος, ἀνὴρ πλουσιώτατος, ἔλαβεν εἰδησιν ἡμέραν τινα ὅτι ἔρχεται εἰς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ ὁ γάλλος στρατηγὸς μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του. Καλέσας παρευθὺς τὸν μάγειρόν του τῷ εἶπε.

— Μουσταφᾶ μεγάλην τιμὴν μᾶς κάμνει ὁ στρατηγός· θέλω λοιπὸν νὰ εὖρη εἰς τὸν οἶκον τοῦ εὐλόγημένου υἱοῦ τοῦ Ἀλλάχ, φιλοξενίαν ἀξίαν τῆς τάξεώς του καὶ τῆς φήμης μου. Τοῦτο μόνον μ' ἀνησυχεῖ, ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι δὲν εἶνε συνειθισμένοι εἰς τὰ ξύλινα πινάκια, αὐτοὶ θέλουσιν πινάκια πολυτελῆ. Τρέξε λοιπὸν εἰς τὴν πόλιν εἰς τοῦ γάλλου ἐμπόρου καὶ ἀγόρασε ὅ,τι μᾶς χρειάζεται καὶ ὅ,τι ἐξοδεύσης ἐξόδευσε, καὶ κύτταξε μὴ κάμῃ συμφωνίας.

Τὴν ἡμέραν τοῦ δειπνοῦ ὁ στρατηγὸς μετὰ τῆς ἀκολουθίας του ἐκάθητο κατὰ γῆς ἐπὶ βαρυσίμου τάπητος· μετ' οὐ πολὺ δὲ εἰσῆλθε θεράπων κομίζων τὸ πρῶτον φαγητόν.

Ὁ στρατηγὸς μόλις κατέστειλε θορυβῶδη καγχασμόν, οἱ ἀξιωματικοὶ δάκνοντες τὰ χεῖλη των κατώρθωσαν νὰ μὴ ἀνακαλυφθῶσι γελῶντες. Ἄλλὰ διατί; τί εἶδον; τὸ φαγητόν περιεῖχeto ἐν ἀγγεῖῳ ἐκ λευκῆς πορκελάνης σχήματος σφαιροειδοῦς ἔχοντος μίαν καὶ μόνην λαβὴν, ἐκ τῶν ἀγγείων ἐκείνων, ἅτινα ἐν Εὐρώπῃ εἰς ἐναντίαν ὅλως χρῆσιν εἶνε προωρισμένα.

Καὶ τὸ δεύτερον φαγητόν ἦλθεν ἐν ὁμοίῳ ἀγγεῖῳ ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ τρίτον καὶ τὰ λοιπά. Ὁ Μαραβούτης βλέπων τὰ ἀγγεῖα ἐξήστραπεν ὑπὸ χαρᾶς καμαρόνων διὰ τὴν ἐκτακτὸν ταύτην πολυτέλειαν.

— Στρατηγέ, εἶπεν εἰς τὸν γάλλον, ἀπορεῖτε διὰ τὴν πολυτέλειάν μου ταύτην, ἀλλὰ διὰ νὰ

σῆς ὑποδεχθῶ ἀλλὰ γράγκα ἕκαμα θυσίαν, δὲν ἐκύτταξα ἕξοδα.

Εὐνόητον εἶνε τί συνέβη. Ὁ Μουσταφᾶς ἔλθων εἰς τὴν πόλιν καὶ ἰδὼν ἐν τῷ γαλλικῷ καταστήματι τὰ ἀγγεῖα περὶ ὧν ὁ λόγος, ἐξεπλάγη διὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν αὐτῶν, ὧν ἡ χρῆσις ἦτο ἄγνωστος ἐν Ἀφρικῇ. Ὁ γάλλος ἔμπορος μετὰ χαρᾶς βλέπων ὅτι ἔμελλε νὰ ἀπαλλαγῇ ἐμπορεύματος κακοπωλήτου, ἐβεβαίωσε τὸν Μουσταφᾶν ὅτι ὅσοι Εὐρωπαῖοι ἀγαπῶσι τὴν πολυτέλειαν κενόνοσι τὰ φαγητὰ τῶν ἐξαιρετικῶς εἰς τοιαῦτα ἀγγεῖα. Πεισθεὶς ὁ Μουσταφᾶς καὶ βλέπων ἐπιδοκιμαζομένην τὴν ἐκλογὴν του, ἀπῆλλαξε τὸν ἔμπορον ἀγοράσας πάντα τὰ ἀγγεῖα, ὁ δὲ Μπραβούτης ἠσθάνθη ἄρρητον ἀγαλλίασιν νομίζων ὅτι ὑπεδέξατο τὸν γάλλον στρατηγὸν συμφῶνως πρὸς τοὺς κανόνας τοῦ πολιτισμοῦ.

Ὁ δὲ στρατηγὸς γελῶν μετὰ ταῦτα ὁσάκις ἐνεθυμείτο τὴν ἐστίασιν ταύτην, ἐπανελάμβανε «τὸ καλὸν εἶνε ὅτι ἦσαν ἀμεταχείριστά ! . .»

**

Γνώμη καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετὰφρασις Γ. Ζωγιοῦ.]

266.

Ἀπατάται ὁ νομίζων, ὅτι μόνον τὰ σφοδρὰ πάθη, οἷα εἶναι ἡ φιλοδοξία καὶ ὁ ἔρωσ, κατανικῶσι τὰς λοιπὰς τῆς ψυχῆς ὀρμὰς, διότι ἡ νωθρότης, καὶ μολονότι εἰς ἄκρον μαλακίαν, πολλὰκις πάντων κατισχύει. Ἐπηρεάζει πᾶσαν τοῦ ἀνθρώπου πρόθεσιν καὶ πᾶσαν ἐπιχείρησιν αὐτοῦ βιωτικὴν, κοιμίζουσα τὰ ἐλαύνοντα αὐτὰς πάθη καὶ ἀδῆλως καταφθείρουσα τὰς πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῶν χρειώδεις ἀρετάς.

267.

Ἡ προθυμία, μετ' ἧς πιστεύεται τὸ κακὸν καὶ πρὸ τῆς ἀκριβοῦς ἐξετάσεως, ἔνδειξις εἶναι καὶ τῆς ὑπεροφίας καὶ τῆς βραθυμίας τῆς ἀνθρωπίνης. Παραδεχόμεθα δὲ τὴν ἐνοχίαν τοῦ κατηγορουμένου καὶ δὲν θέλομεν νὰ κοπιᾶσωμεν πρὸς ἐξιχνίασιν τοῦ ἐγκλήματος.

268.

Δὲν δεχόμεθα κριτὰς οὐδὲ τῶν ἐλαχίστων ἡμῶν συμφερόντων, στέργομεν δὲ προθύμως τὴν περὶ τῆς ἡμετέρας φήμης καὶ τῆς ἡμετέρας δόξης κρίσιν τῶν ἀνθρώπων, τῶν πρὸς ἡμᾶς ὑπεναντίων ἢ ζηλοτυπίας, ἢ προλήψεως, ἢ ἀγνοίας ἔνεκεν. Ἐπιζητοῦμεν δὲ τὴν ὑπὲρ ἡμῶν γνώμην αὐτῶν, κατὰ μυρίους τρόπους βίφοκινδυνεύοντες καὶ τὴν ἡμετέραν ἀνάπαυσιν καὶ τὴν ζωὴν ἡμῶν.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Φλύαρος δικηγόρος ἐπὶ πολλὰς ὥρας ὑπερσπίζετο ἀδεξίως ἐν τῷ δικαστηρίῳ πελάτην του τινά. Αἰφῶνος κατέπεσεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν τῶν δικαστῶν δελτίον, ὅπερ ἀνοίξας ὁ πρόεδρος δὲν

ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ τὸν γέλωτα, ἀνέγνω δὲ μεγαλοφῶνως πρὸς διάχυσιν τοῦ ἀκροατηρίου «Ὁ κατηγορούμενος παρακαλεῖ τὸ δικαστήριον νὰ καταλογίσῃ εἰς τὸν χρόνον τῆς φυλακίσεώς του τὰς ὀκτῶ ὥρας, ἃς ὁ δικηγόρος του ἔδαπάνησε πρὸς ὑπεράσπισίν του.»

Ἐν μικρῷ τινι ἐστιατορίῳ, νέος τις ἀπεινόμενος πρὸς τὸν διευθυντήν.

«Εἰς τὸν κατάλογον βλέπω: Ὁμελέττα δύο αὐγῶν, 50 λεπτά.

— Μάλιστα, κύριε, ἔχετε δίκαιον.

— Ἐγὼ λοιπὸν ἔφαγα δύο αὐγὰ βραστά καὶ μοῦ ζητεῖτε 75 λεπτά. Πῶς συμβαίνει τοῦτο; Ὁ διευθυντὴς μετὰ τινος ψυχρότητος καὶ ἀδιαφορίας.

«Διότι, κύριε, πρέπει νὰ εἰξεύρετε, ὅτι διὰ τὰ βραστά αὐγὰ χρειάζονται αὐγὰ φρέσκα.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ὡς βαθύ χρώμα, οὗ τινος μία σταγὼν ἀρκεῖ νὰ χράνῃ μεγάλην ποσότητα καθαροῦ ὕδατος, διοχετεύεται καὶ ὁ φθόνος ἀπὸ τῆς καρδίας εἰς ὅλον τὸν ἀνθρώπινον ὄργανισμὸν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ ὀλιτοκτικὴ τῆς *Εἰκονογραφημένης τοῦ Λορδίνου ἐφημερίδος* κ. Ingram εἶχεν ὑποσχεθῆ εἰς τὴν πρώην αὐτοκράτειραν Εὐγενεῖαν νὰ τῇ ἀποστείλῃ τὸ σχέδιον τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἔφονεῦθη ὁ υἱὸς αὐτῆς. Ἐπειδὴ δὲ εἶνε καὶ βουλευτῆς ἦλθεν εἰς τὴν Βουλὴν ἔχων ὑπὸ μάλης τὰ δοκίμια τῆς ἐφημερίδος του, ἧς τὰς εἰκόνας ἰδόντες οἱ συνάδελφοί του συνεχάρησαν αὐτῷ. Ἀλλὰ σημειώτεον ὅτι δὲν εἶχεν ἔτι ἀναγνώσει καὶ τὸ κείμενον. Εὐνόητος δ' εἶνε ἡ ἐκπλήξις αὐτοῦ ὅτε τῷ παρετήρησέ τις ὅτι ὁ συντάκτης του ἐπεξηγῶν τὰς εἰκόνας εἶχεν γράψῃ ὑβριστικώτατον ἄρθρον κατὰ τῆς ναπολεοντίου δυναστείας. Τί ποιητέον; Ἦτο πλέον ἀργά καὶ τὸ φύλλον ἐξετυποῦτο ἤδη, ὡς ἐπίμετρον δὲ τῆς ἀτυχίας, εἶχεν ἀποσταλῆ δοκίμια καὶ εἰς Χισελχούρστ πρὸς τὴν αὐτοκράτειραν. Ὁ κ. Ingram ἐντὸς ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας κατώρθωσε νὰ προφθάσῃ τὰ εἰς Χισελχούρστ κοιμίζόμενα φύλλα καὶ νὰ παραγγείλῃ τὴν διακοπὴν τῆς τυπώσεως, καταστραφέντων 140,000 φυλλαδίων τῆς πολυσελίδου ταύτης *Εἰκονογραφημένης ἐφημερίδος*. Τὸ μεσονύκτιον ὁ κ. Ingram συνέταξεν αὐτὸς τὸ κείμενον τῆς ἐφημερίδος του, τὴν 2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον παρεδόθη ἡ ὕλη εἰς τοὺς στοιχειοθέτας οἵτινες εἰργάσθησαν μέχρι τῆς πρωίας. Ἀνηγγέλη δὲ διὰ τῶν ἐφημερίδων ὅτι ἕνεκα αἰφνιδίας βλάβης τοῦ μηχανικοῦ πιστηρίου ἡ ἐκδοσις τῆς *Εἰκονογραφημένης τοῦ Λορδίνου ἐφημερίδος* θὰ ὑστερήσῃ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας.

Ἡ ὀλιτοκτικὴ τῆς *Ανατολικῆς*, τὸ τεράστιον τὸ μὲ-